

Anthony Hopkins, Olivia Coleman og Imogen Poots i *The Father*.

Når disintegration bliver eneste orden

Niels Olsen

The Father

Instruktør: Florian Zeller. 1 time og 33 minutter på HBO Max.

Med: Anthony Hopkins, Olivia Colman, Imogen Poots m.fl.

Florian Zellers *The Father* er en fremragende film. Firsårige Anthony bor alene i sin gamle, rummelige londonlejlighed, hvor han trisser rundt og lytter til opera i et tilsyneladende roligt pensionistliv. Hans kærlige og trofaste datter Anne kigger dagligt forbi for at se til sin gamle far, købe ind for ham og stryge hans skjorter.

Men problemerne lurker i horisonten. Anthonys hukommelse er hullet som en si. Han blander fortid og nutid, levende og døde, får paranoide idéer, tror folk stjæler fra ham, gemmer ting de særeste steder, skifter konstant personlighed og udviser alle tegn på demens. Han driver sine plejeassistenter til vanvid, og Anne ved ikke sine levende råd.

Filmen afdækker smukt og enkelt den dementes virkelighed og forholdsvis korte vej fra selvstændigt, velfungerende menneske til at være håbløst afhængig af andre med sikker kurs mod plejehjemmet. Anthonys situation er ulykkelig og ubehagelig velkendt for mange – ikke mindst de pårørende, som skal leve med at se et elsket menneske forvitte.

Det geniale ved *The Father* er narrativet, som i sin struktur afspejler den kaotiske og disintegrerede virkelighedsoplevelse, den demente må leve med, og som har afløst den forudsigelige og trygge orden, der før herskede i tilværelsen.

Som publikum suges man ind i samme forvirring som Anthonys og tvinges til at opleve verden gennem hans øjne og med samme uro og konstante tvivl om, hvem de andre er – og ikke mindst hvem man selv er. Det er en film, der starter

forfra mange gange. Hver gang lægges nye lag på Anthonys mentale forfald og Annes ditto fortvivlelse.